

Arrest

nr. 173 897 van 1 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 21 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juli 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. STAES *loco* advocaat R. JESPERS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw derde asielaanvraag op 7 november 2014 bent u geboren op (...) te Ilam (Iran), Koerdische van origine, Joods van religie en bent u staatloos.

Op 28 mei 2008 vroeg u voor het eerst asiel aan in België samen met uw toenmalige partner A. H. (...) (O.V. X) met wie u religieus gehuwd was. Op de Dienst Vreemdelingenzaken bleek dat uw vingerafdrukken waren genomen in Frankrijk op 31 juli 2007 en u verklaarde aldaar asiel te hebben aangevraagd onder een valse identiteit. Inzake uw eerste asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 16 januari 2009 een weigeringsbeslissing (26 quater - weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten) genomen. Uw dochter L. A. H. (...) werd geboren te Seraing (België) op 20 maart 2009. Uw zoon D. H. (...) werd geboren te Verviers (België) op 14 juni 2010. Op 9

augustus 2013 vroeg u voor de tweede keer asiel aan. Na uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken werd uw dossier op 14 augustus 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal. U werd vervolgens op 1 oktober 2013 door het Commissariaat-generaal uitgenodigd voor een gehoor op 18 oktober 2013. U diende een doktersattest in op 29 oktober 2013. Op 2 januari 2014 werd u opnieuw uitgenodigd om te verschijnen op het Commissariaat-generaal op 20 januari 2014. U verontschuldigde u in een brief van 29 januari 2014. Op 20 februari 2014 werd een derde nieuwe uitnodiging verstuurd om te verschijnen op 12 maart 2014. Op 10 maart 2014 wijzigde u uw adres naar Bierset door middel van een aangetekende zending. Vervolgens werd op 13 maart 2014 een nieuwe uitnodiging gestuurd om te verschijnen op 27 maart 2014. U ging niet in op deze uitnodiging en diende een doktersattest in op 8 april 2014. Op 23 mei 2014 verstuurde het Commissariaat-generaal een vraag om inlichtingen op uw adres te Bierset als uw aanvankelijk adres te Verviers. Deze brieven kwamen op 16 juni 2014 terug op het Commissariaat-generaal met de vermelding "niet afgehaald". Op 7 juli 2014 bevestigde u uw woonplaatskeuze te Bierset. Op 24 juli 2014 veranderde u per fax uw woonplaatskeuze naar Kapellen. Op 31 juli 2014 stuurde het Commissariaat-generaal een tweede vraag om inlichtingen op zowel het adres te Bierset als het adres te Kapellen. Op 31 juli 2014 bevestigde u uw woonplaatskeuze te Kapellen. Op 21 augustus 2014 kwam de brief met de vraag om inlichtingen gestuurd naar Bierset terug naar het Commissariaat-generaal met de vermelding "niet afgehaald". Op 28 augustus 2014 wijzigde u uw woonplaatskeuze naar Duffel. Op 9 september 2014 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat u geen gevolg had gegeven aan het verzoek om inlichtingen dat op 31 juli 2014 naar uw woonplaatskeuze werd verstuurd en u evenmin een geldige reden ter rechtvaardiging van het ontbreken van enig antwoord binnen een maand na de verzending van het verzoek had bezorgd. Bijgevolg maakte u het onmogelijk om te oordelen of er wat u betreft sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Daarenboven oordeelde het Commissariaat-generaal dat uw gedrag blijkt geeft van desinteresse, wat onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade, en met de medewerkingsplicht van de asielzoeker.

Op 24 september 2014 ging u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep tegen deze weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal. Op 7 november 2014 diende u, zonder een uitspraak van de Raad voor Vreemdelingenzaken af te wachten, voor de derde keer een asielaanvraag in. Op 14 november 2014 werd deze asielaanvraag in overweging genomen door het Commissariaat-generaal.

Op 27 november 2014 werd u in het kader van uw tweede asielaanvraag gehoord door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op de vraag ter terechtzitting van de Raad of u nog belang had bij een vernietiging van de bestreden beslissing aangezien uiteindelijk uw derde asielaanvraag in overweging was genomen door het Commissariaat-generaal antwoordde uw vertegenwoordiger dat alle stukken en elementen die u in de tweede asielaanvraag had overgemaakt in overweging moeten genomen worden. De Raad merkte u op dat uit het administratief dossier niet blijkt dat u stukken had neergelegd ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag. U had geen elementen voorgelegd in een gehoor omdat het Commissariaat-generaal tot de vaststelling kwam dat u geen gevolg gaf aan de herhaaldelijke uitnodigingen en verzoek tot het verstrekken van inlichtingen. Het administratief dossier bevatte volgens de Raad naast stukken die handelen over uw desinteresse voor de asielprocedure, enkel stukken aangaande uw registratie bij de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad merkte op niet in te zien waarom er geen rekening zou gehouden worden met de elementen in de stukken van de Dienst Vreemdelingenzaken aangezien uw derde asielaanvraag in overweging werd genomen door het Commissariaat-generaal, hetgeen volgens de Raad betekende dat u de mogelijkheid kreeg om uw asielmotieven opnieuw uiteen te zetten, voor zover u uiteraard uw medewerking daartoe verleent. Gelet op het ontbreken van het vereiste actueel belang van een nietigverklaring gezien uw derde asielaanvraag in overweging werd genomen, verklaarde de Raad op 17 december 2014 uw beroep in het kader van uw tweede asielaanvraag onontvankelijk.

Op 2 december 2014 werd aan u persoonlijk op het Commissariaat-generaal de beslissing tot in overwegingname van uw derde asielaanvraag afgegeven. In het kader van uw derde asielaanvraag werd u op 25 september 2015 per aangetekende zending naar uw gekozen woonplaats te Duffel uitgenodigd om te verschijnen op het Commissariaat-generaal op 23 oktober 2015. U zond op 5 november 2015 een medisch attest op naam van uw zoon D. (...) waaruit blijkt dat hij op 23 oktober 2015 ziek was. Op 27 november 2015 werd u een tweede uitnodiging gestuurd om te verschijnen op 15 december 2015. U zond op 29 december 2015 een medisch attest ter rechtvaardiging van uw afwezigheid. In het kader van uw derde asielaanvraag bent u bijgevolg niet verschenen voor een persoonlijk gehoor op het Commissariaat-generaal.

B. Motivering

Er dient vooreerst te worden verwezen naar artikel 18§2 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat als volgt luidt: "indien de asielaanvrager, nadat hij werd heropgeroepen overeenkomstig het vorige lid, een nieuwe geldige reden inroept, kan de Commissaris-generaal een geldige beslissing nemen zonder opnieuw op te roepen." Bovendien sluit de Richtlijn 2013/32/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 PB nr. L 180 van 29 juni 2013 een beslissing evenmin uit. Artikel 12.3 van bovenstaande richtlijn stipuleert dat het feit dat er geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden de beslissingsautoriteit niet belet een beslissing over een verzoek om internationale bescherming te nemen. Aldus dient besloten te worden dat het Commissariaat-generaal een geldige beslissing kan nemen.

Voorts moet worden teruggegrepen naar uw tweede asielaanvraag, waaruit blijkt dat u reeds vele mogelijkheden had gekregen om uw asielmotieven uiteen te zetten. Uit uw administratief dossier blijkt dat u in het kader van uw tweede asielaanvraag nooit bent ingegaan op de herhaaldelijke uitnodigingen voor een gehoor op het Commissariaat-generaal. Dat u geen adres had in het opvangcentrum in Bierset en dat de post uw brieven niet wilde afgeven omdat u geen oranje kaart had, kunnen geenszins als afdoende uitleg worden aanvaard (DVZ, 3de AA, vraag 21). Bovendien kreeg u inzake uw tweede asielaanvraag uiteindelijk twee maal de kans om schriftelijk uw asielrelaas op te tekenen door te antwoorden op het verzoek om inlichtingen. Hier ging u evenmin op in. U gaf geen gevolg aan deze verzoeken om inlichtingen en gaf geen geldige reden ter rechtvaardiging van het ontbreken van enig antwoord. Bij uw derde asielaanvraag verklaarde u op de DVZ dat uw sociaal assistente uw verklaring aan uw advocaat zou bezorgen en dat er een misverstand moet gebeurd waardoor uw sociaal assistent en uw advocaat elkaar de schuld geven van het feit dat uw antwoord op deze verzoeken niet werd opgestuurd (DVZ, 3de AA, vraag 21). Dergelijke uitleg is echter geenszins toereikend, temeer daar u een maand de tijd had om uw antwoord te formuleren, u hoogopgeleid bent (2de AA, vragenlijst voor CGVS, ingevuld bij DVZ, vraag 2.10), u de Engelse taal machtig bent (bij uw derde asielaanvraag legde u uw verklaringen in het Engels af) en u klaarblijkelijk zelf aangetekende brieven kunt verzenden zoals gebleken in de procedure van uw derde asielaanvraag (de medische attesten die u overmaakte werden alle verstuurd via aangetekende zending). Er kan dus redelijkerwijs vanuit gegaan worden dat u zelf de verantwoordelijkheid kunt nemen voor een antwoord op een verzoek tot inlichtingen. Tijdens uw beroepsprocedure tegen de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal diende u reeds een derde asielaanvraag in. Het Commissariaat-generaal erkende toen dat u nogmaals de kans moest hebben om uw asielmotieven uiteen te zetten en nam bijgevolg uw derde aanvraag in overweging. De Raad stelde overigens expliciet in zijn arrest dat vermits u uiteraard uw medewerking verleent, u op het Commissariaat-generaal opnieuw de mogelijkheid zult krijgen om uw asielmotieven uiteen te zetten.

Het Commissariaat-generaal heeft u in het kader van uw derde asielaanvraag tweemaal opgeroepen voor een gehoor. Twee keer bent u niet opgedaagd. De eerste keer zond u net binnen de vooropgestelde termijn van 15 dagen een medisch attest van uw zoon D. (...) (opgemaakt op de datum van het gehoor, 23 oktober 2015) op waaruit blijkt dat hij de dag van het gehoor ziek was. U liet ook na om te verschijnen bij het tweede gehoor op 15 december 2015. Hier dient benadrukt te worden dat het medisch attest ter verantwoording voor uw afwezigheid reeds een dag vóór het gehoor, op 14 december 2015, werd afgeleverd. Uit dit attest blijkt dat u ziek was tussen 14 december 2015 en 18 december 2015. Desalniettemin hebt u uw medisch attest pas 14 dagen later, op 29 december 2015, opgestuurd.

Er kan bijgevolg worden vastgesteld dat u zich enerzijds wel kunt begeven naar de Dienst Vreemdelingenzaken om uw derde asielaanvraag in te dienen en dat u aldaar de vragen hebt beantwoord en dat u zich ook persoonlijk op het Commissariaat-generaal kunt aandienen om zelf de beslissing tot inoverwegingname van uw asielaanvraag op te halen, maar dat u zich anderzijds ondanks de veelvuldige oproepingen nog geen enkele keer, noch bij uw tweede asielaanvraag, noch bij uw derde asielaanvraag hebt aangeboden om in een gehoor op het Commissariaat-generaal uw asielmotieven uiteen te zetten. Zoals hierboven reeds werd opgemerkt, liet u ook na om het Commissariaat-generaal op de hoogte te brengen van uw afwezigheid op 15 december 2015 hoewel u zelf al een dag voor het gehoor een medisch attest had. Er dient voorts nog worden opgemerkt dat u gedurende uw asielprocedures ook geen enkel begin van bewijs van uw identiteit hebt neergelegd. U verklaarde in uw tweede asielaanvraag dat u een vluchtelingenkaart van Iran had maar dat u dit aan een sociaal assistente van Caritas had gegeven en u die kaart nooit meer had teruggekregen (DVZ, 2de AA, Verklaring, vraag 26 en vraag 35). Bij uw derde asielaanvraag verklaarde u dat u de vluchtelingenkaart van Iran niet in uw bezit hebt maar dat u zo een nieuw document kan aanvragen (DVZ, 3de AA, vraag 15). Er dient te worden vastgesteld dat u nog steeds na jaren in België geen moeite hebt gedaan om een identiteitsdocument neer te leggen bij de asielinstanties. De door u neergelegde erkenningsakte d.d. 31 maart 2009 van uw dochter bevestigt louter haar identiteit en het feit dat A. H. (...) erkend heeft haar vader te zijn en de geboorteakte d.d. 10 oktober 2014 van uw zoon bevestigt uitsluitend de datum en plaats van zijn geboorte, feiten die hier niet worden betwist.

Gelet op het geheel van bovenstaande bevindingen besluit het Commissariaat-generaal dat u elke medewerking weigert. Op een asielzoeker rust nochtans de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag.

Het feit dat u een dergelijke desinteresse vertoont en u keer op keer weigert mee te werken, maakt u het voor het Commissariaat-generaal onmogelijk om enig zicht te krijgen op uw werkelijke achtergrond of reële situatie.

Het Commissariaat-generaal besluit bijgevolg dat uw stuitend gebrek aan medewerking en gedesinteresseerd gedrag geheel onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming en dat u aldus geenszins heeft aangetoond dat u nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

De Raad stelt vast dat de tweede asielaanvraag van verzoekende partij werd afgesloten met een arrest van de Raad nr.135 161 van 17 december 2014 waarbij het beroep werd verworpen wegens het ontbreken van het vereiste actuele belang daar de op 7 november 2014 ingediende derde asielaanvraag op 14 november 2014 in overweging werd genomen met toepassing van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). De Raad motiveert dat verzoekende partij in het kader van de derde asielaanvraag de mogelijkheid krijgt de gegevens die haar zaak kenmerken uiteen te zetten voor zover zij haar medewerking daartoe verleent.

Verzoekende partij werd in het kader van deze derde asielaanvraag tweemaal uitgenodigd om op datum van 23 oktober 2015 en 15 december 2015 op het Commissariaat-generaal de motieven van haar asielaanvraag te verduidelijken. Telkenmale heeft verzoekende partij binnen de bij artikel 57/10 van de vreemdelingenwet bepaalde termijn van 15 dagen mits het aangetekend overmaken van een medisch attest de reden medegedeeld waarom zij op voormelde uitnodigingen niet kon ingaan. In het kader van deze derde in overweging genomen asielaanvraag werden door verwerende partij geen andere initiatieven genomen, zoals bijvoorbeeld een verzoek om inlichtingen.

De Raad oordeelt dat verzoekende partij, daar haar derde asielaanvraag in overweging werd genomen, in deze hangende procedure de gelegenheid moet krijgen de gegevens die haar zaak kenmerken uiteen te zetten. Verzoekende partij heeft als reactie op de voormelde uitnodigingen conform de wettelijke bepalingen de reden, in het bijzonder een medische reden, opgegeven waarom zij op de vooropgestelde data niet kon aanwezig zijn. In de beoordeling van de derde asielaanvraag kan dan ook op basis van deze afwezigheden niet besloten worden tot een weigering van medewerking en desinteresse in haar asielaanvraag. Hooguit kan de houding van verzoekende partij tijdens het verloop van de vorige asielaanvraag ter ondersteuning van de motivering betreffende een huidig gedrag van weigering tot medewerking worden aangewend, doch kan deze houding niet de motivering betreffen voor een weigering tot medewerking in de derde asielaanvraag, die er *in casu* – gezien haar correct reageren op de twee uitnodigingen – niet is. Derhalve kan om voormelde reden door de Raad in onderhavige asielaanvraag geen gebrek aan medewerking of desinteresse worden vastgesteld.

Daar er in deze derde asielaanvraag geen gehoor plaatsgreep – waarop verwerende partij duidelijk insisteert – en evenmin een verzoek om inlichtingen werd gericht aan verzoekende partij ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van voormelde wet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 februari 2016 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT